

Made in BERLIN

Susanne Philippon er de unge berlinerdesigner der kombinerer stringent funktionalisme med og poesi.

æstetik balancerer Susanne Philippon med møbelserien Karakta mellem det strængte og det organiske. Den matbehandlede overflades varme udstråling og de klare linjer giver de fem dele i serien en elegance, som udløste Susanne Philippons første internationale kontrakt. Siden da er mange kommet til.

Th. Bordet Keyboard svæver, skråt hældende, ud af væggen, men med sin læderbetrukne, magnetiske overflade kan det benyttes som nøglebord. Susanne Philippon har især arbejdet med proportionerne: De gazelleagtige og dog geometriske ben, den veldefinerede trekant og et skjult vægophæng, så bordet kan fremstå klart defineret, selv på en lille væg.

Lampen Guardian of Light fås med skærm i flere farver. Den kan bruges som både stænderlampe, bordlampe og pendel. Den følger sin intuition og tager fat i skærmens øvre kant, åbner det yderste lag af skærmens indre lag og trækker ud gennem lampeskærmens inderste, skjulte lag.

»TYSKE OG BERLINSKE GRUPPE-UDSTILLINGER PÅ DE STORE MØBELMESSER, FOR EKSEMPEL VORES EGET CREATE BERLIN, ER FAKTISK NOGET NYT. DESIGNERNE HAR VÆRET FOR DÅRLIGE TIL AT SKABE NETVÆRK – ALT FOR MANGE HAR KÆMPET PÅ EGEN HÅND«

Susanne Philippon.

AF MATHIAS IRMINGER SONNE OG KATRINE IRMINGER SONNE. FOTO: NIKOLAI LINARES

DESIGN

I Linienstrasse i Østberlins efterhånden mondane bydel Mitte, skal man se sig godt for, hvis man vil besøge Susanne Philippon. I en høj kælder og en lav 1. sal har det unge stjerneskud på den tyske designscene kontor, udstillingslokale og værksted – på bedste berliner-vis skal man ringe på dørtelefonen for at blive lukket ind i hendes kreative hule.

Hun er just landet fra et møde i Barcelona, men tager veloplagt imod og viser rundt blandt designklassikere og egne produkter, blandt andre aluminiumserien Karakta, som består af en stol, en bænk, en skammel og to borde. De meget ekspressive møbler har en stilistisk strengthed over sig med klare flader, slanke ben og et mat lag soft-touch lak, der med sin silkebløde overflade tager den hårde og kolde fornemmelse af alumaterialet. Serien blev udstillet første gang ved en designmesse i Milano 2005 og betød lidt af et gennembrud for hende, blandt andet en kontrakt med italienske Pallucco.

I dag tæller kundelisten desuden navne som Habitat, Diamantia Domeniconi og hollandske Droog. I 2007 tildelte Det Tyske Designråd (Rat für Formgebung) hende enstemmigt prisen som Young Professional of the Year, og netop nu er hun nomineret til den prestigefulde Design Award of the Federal Republic of Germany 2010.

Men Susanne Philippons stil ligger langt fra det stringente, industrielle formsprog, som mange forbinder den tyske designscene med. Philippon er en af repræsentanterne for den unge generation, der i højere grad vender blikket ud i verden og kombinerer en lang række designtraditioner fremfor at sværge til den traditionelle tyske.

»Tyskland er der ikke længere en klart defineret bevægelse som for eksempel Bauhaus i begyndelsen af sidste århundrede. Vi arbejder mere spredt nu om dage, også rent geografisk,« konstaterer Susanne Philippon, der afviser at definere en aktuel bølge inden for tysk design.

»Mangfoldigheden er så stor. Generelt bliver her lavet industridesign af meget høj kvalitet, fordi designere har tæt kontakt til industrien og folk med en enorm teknisk know-how. Men af nye trends kan man nævne økologisk, bæredygtigt design. Og så er kunsten rykket ind på designscenen. Kunstverdenen er jo i rivende udvikling, især her i Berlin – der er kommet flere penge, og mange tør tænke nyt. Så her er op-

sigt udenfor Tysklands grænser – hun har studeret møbeldesign i England og Finland, produkt-design i Holland og været på et praktikophold i Tokyo. Men alligevel har hun valgt at slå sig ned i Berlin.

»Jeg vender mere og mere tilbage til det tyske, til industridesign og det funktionelle,« forklarer hun.

I februar 2009 rykkede hun ud af sit atelier i Kreuzberg for at slå sig ned i hjertet af det gamle Østberlin. Samtidig trådte hun ind i et ambitiøst designernetværk, Create Berlin. Her har messearrangører, designforbund, gallerier og kreative netværk slået sig sammen for at promotere og organisere projekter for berlinske designere i ind- og udland. Susanne Philippon var sidste år hjernen bag projektet »Be Design Dome«, et kæmpe kuppelformet telt, der blev udstyret med telemast, så det lignede Berlins berømte vartegn, Fjernsynstårnet. I 15 meter høje »Dome« fungerer som en mobil udstillingshal og havde en succesfuld premiere på design- og møbelmessen i Milano i 2008. Her husede den 20 unge berlinerdesigneres kreationer under navnet »Made in Berlin« og endte med at blive partyzone på messens sidste aften.

»Ideen var at skabe en fælles base for designere for Berlin. Tyskland er jo et pænt stort land, så der er nogle regionale bevægelser her i landet, men det er simpelthen for svært at samle tyske designere fra hele landet. Derfor har vi også valgt at gå efter et berliner-image og ikke landsdækkende tysk image. Berlin er blevet en smeltedigel inden for internationalt design. Mange store internationale designere har slået sig ned i Berlin, men også de berlinske og tyske designere her i byen har overvejende internationale uddannelser bag sig.«

Den største nyhed inden for tysk design er i virkeligheden, ifølge Susanne Philippon, at designere er blevet bedre til at slå sig sammen.

»Tyske og berlinske gruppeudstillinger på de store møbelmesser, for eksempel vores eget Create Berlin, er faktisk noget nyt. Designerne har været for dårlige til at skabe netværk – alt for mange har kæmpet på egen hånd,« siger Susanne Philippon, der har sat sig til rette i stolen i sin egen serie, mens lampen »Guardian of Light« sender et behageligt lys ud i lokalet. Hun tilføjer:

»Samtidig ligger Berlin jo lidt isoleret på det europæiske designkart, så vi bliver nødt til at tænke internationalt – og selv søge udad.«